

جناب آقای بانکی مون دبیر کل سازمان ملل متحد

اینجناب محمد حسین پناهی پدر انور حسین پناهی فعال مدنی ایرانی هستم که دو سال قبل به جرمی ناکرده محکوم به اعدام شد! اما به واسطه ی حمایت های بین المللی نهادهای حقوق بشری و همین طور اتحادیه ی اروپا از پسرم حکم اعدام وی در دادگاه تجدید نظر جمهوری اسلامی لغو و به شش سال زندان تبدیل شد.

در همین حال برادر کوچکتر انور به نام اشرف نیز که تنها پی گیر پرونده به شمار می آمد سال گذشته به طرز مشکوکی به قتل رسید .

از سوی دیگر ماموران وزارت اطلاعات حکومت جمهوری اسلامی در هفته ی گذشته پسر هجده ساله من را نیز به خاطر دنبال کردن پرونده ی انور و نه اتهام دیگری در منزل بازداشت کرده و به مکان نا معلومی منتقل کرده اند.

اینها همه در حالی رخ داده که بارها و بارها من که در آستانه ی هفتاد سالگی قرار دارم و همسر و حتی دخترانم به اداره ی اطلاعات فراخوانده شدیم و مورد بازجویی و تهدید قرار گرفته ایم.

عالی جناب

پرسش من از جنابعالی به عنوان دبیر کل سازمان ملل متحد آن است که در کجای دنیا فردی را به خاطر فعالیت های فرد دیگر دستگیر می کنند؟

تمام اتهام من، همسر، دختران و پسرانم که در ایران هستیم این است که دو فرزندم به خاطر اعتقاداتی که داشتند در راه مبارزه ی سیاسی با حکومت جمهوری اسلامی قرار گرفته اند و برای ادامه ی فعالیت هایشان در خارج از ایران زندگی می کنند . در این شرایط و با فرض اینکه دو فرزندم خطایی هم مرتکب شده باشند آیا می شود دیگر اعضای خانواده را محاکمه و مجازات کرد؟

حال در این شرایط سخت که بر من و خانواده ام روا داشته اند ما فریاد مظلومیت و داد خواهی خود را به گوش شما می رسانیم، چرا که بر این باوریم سازمان ملل متحد با سیاست هایی که دارد همواره جانب کسانی را داشته که از بیداد به تنگ آمده و به این نهاد بین المللی پناه آورده اند.

باشد تا این ندای مظلومیت من و خانواده ام که در چند سال اخیر لحظه ای آرامش و آسایش را به خود ندیده ایم، به گوش جهانیان برسد.

بنی آدم اعضای یکدیگرند

که در آفرینش ز یک گوهرند

چو عضوی به درد آورد روزگار

دگر عضوها را نماند قرار

با احترام

محمد حسین پناهی

رونوشت:

دیدبان حقوق بشر

به خانم ناوی پیلای

گزارشگران بدون مرز

مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران

کمیته دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی